

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 10. Tempestatum potentes fæminæ punitæ & puniendæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

comprehendi, duci, ac securi percuti iussit. Adeò Magicæ artes exosæ & detestabiles erant Constantino, vt eas, siue per calumniam fictas, siue veras, ne in charissimo quidē, atque doctissimo viro, vellet tolerare.

§. X.

Tempestatum potentes femina punita, & puniende.

Spräger.
lib. quin.
que Ini-
quisitorū.

Nec nostra ætas tolerat, apud eos, qui & iustitiæ sunt amantes, & sciunt, se damnorum, per veneficos, & veneficia illatorum, vel iudices, vel participes esse oportere. Narrat Sprangerus, Año 1488. in Constantiensi diocesi, etsi coloni sedulò fecissent, tamē ventos, procellas, grandines, fulmina, & tempestates malas extitisse, quæ fruges omnes in agris, quatuor miliarium spacio, perdidit. Inspexit querelam magistratus. Megaræ comprehensæ sunt duæ, Anna de Mindelē, & Agne; eę seorsim confessæ sunt, se, vno die, in agrum, cum pauxillâ aquâ, processisse: &, quamuis vna consiliū nesciret alterius, effodisse scrobem, atq; sub meridiem, aquam scrobi infusam conturbasse, adhibitis coniurationū formulis, & magicis procurationibus: quibus absolutis, simul ac domum reuertissent, procellam extitisse.

Eant

Eant nunc homines, & dicant : *aër ventos*,
aër grandines parit. ipsi hæc homines pari-
unt. Sed & puniunt illi, qui nõ consentiunt:
consentiunt, qui non puniunt, cū possunt.
Nam, eodem teste scriptore, alia saga agri
Constantiensis, cū videret, omnes sui pa-
gi incolas, in nuptijs lætissimè conuiuari,
saltare, tripudiare, ægrè ferens, se prætermis-
sam, & ad hæc gaudia non inuitatā, procu-
rauit, vt, clara luce inspectantibus pastori-
bus, per aërè, ab Orcino hirco, ad Phryxi &
sororis eius modum, in collem exportaretur,
pago propinquū. Ibi, cū ei alia aqua
deesset, mundissima Orci Nympha lotio
scrobem impleuit, illudq; pulmentum bacil-
lo, an furcā, in gyrū ter tertium commo-
uens, voces quasdā arcanas admurmurauit.
Mox cælo, quod sudum serenūmq; fuerat,
nubibus atris obscurato, venti ac grando, in
saltantes, vehementissimè sæuierunt, &, ti-
bicinū vice, functi, nuptiatores, extra cho-
rum, atq; sub tecta saltare inuitos coege-
runt. Saga domum, cornuto equo ligneo,
reuecta, indicio pastorum, capta, viua igni
fuit tradita, vt flammis lueret, quod aquis
peccauisset. Hoc hominū genus accusemus,
si ad votum nostrum non faciunt elementa,
quæ

Et Bodin.
lib 2. De
mon.
cap. 8.

quæ bona esse mali non patiuntur. Ab hominibus discunt sæuire.

§. X I,

*Ipsos sæpe homines ventorum ac tempestatum,
& tenebrarum esse procuratores.*

Senec.
lib. 5. natura. qq. c.
18.

Vide &
Cardan.
de subtili.
lib. de demoni-
b.

Sapienter Seneca ait: *Non queri possumus, de auctore nostri Deo, si beneficia eius corrumpimus, & ut essent contraria, efficimus.* Et rursum: *Si beneficia natura, utentium prauitate perpendimus, nihil non nostro malo accepimus. Cui videre expedit? Cui loqui? Cui non vita tormentum est? Nihil inuenies tam manifeste utilitatis, quod non in contrarium transferat culpa.* Sic ventos quoque natura bonos futuros inuenerat; ipsi illos contrarios fecimus. Neque venti tantum irritantur, sed etiam lucidus aër, quem tenebriones, atrocissimorum auctores facinorum, & opera tenebrarum obscurant. Refert enim M. Paulus Venetus, Tartaros adeò pollere dæmonum præstigijs, ut quasi lumen de cælo reuellant, tenebras, cum velint, & ubi velint, inducant, diemque ipsum extinguant, quare non neminem, à latronibus, hac arte circumuentum, vix euasisse; alios, velut loliginem sepia tectam, ita caligine velatos effugere, nec ab ullo cer-

ni.